

Parcul Carol poate fi privit ca făcând parte dintr-un viitor posibil sistem amplu de spații verzi conectate (fig. 1) având la nord la o distanță accesibilă pietonal spațiile verzi perimetrare sediului Academiei, Parlamentului și Catedralei Neamului conectate cu Parcul Izvor și parcul Cișmigiu, iar la sud la mică distanță Parcul Tineretului și mai departe zona protejată Văcărești, rezultând un amplu sistem vegetal ca secvență de „centură”, rememorând și omagiind „centura verde” propusă de Cincinat Sfințescu în anii 1930 în jurul Bucureștiului. În raport cu vitezele de mișcare ciclo-pietonale, distanțele reduse dintre aceste spații predominant vegetale, dar și culturale, facilitează posibile parcursuri conective generatoare de percepții structurante ale unui sistem de parcuri legate prin străzi ce pot fi amenajate peisager cu plantații, bănci, artă în aer liber, facilități și sensuri unice pentru lărgirea pietonalelor posibil a fi integrate senzorial limbajelor specifice sistemelor vegetale.

Generarea de conectivități prin parcursuri care vor lega continuumurile vegetale ale parcurilor existente, amenajările peisagere propuse pe străzile conective, spațiile virane rezultate în urma demolărilor, spațiile verzi de protecție ale malurilor de ape poate determina legături integrative, crescând coerența și reziliența țesuturilor urbane perimetrare.

Fiecare dintre aceste spații conține istorii și conflicte diferite de ale celorlalte, definindu-se prin puternice particularități distincte. Istoriile de creștere, amenajare, conceptele peisagere artistice, radierile și desființările au amprentat spațiile verzi bucureștene care nu au fostocolite de fronturile luptelor ideologice, politice, sociale, economice.

O istorie a strategiilor de integrare a spațiilor verzi în ample sisteme vegetale nu poate ignora proiectele istorice analizând spațiile verzi la nivelul de ansamblu al orașului care pe secvențele în care au fost respectate au avut efecte benefice pentru oraș determinând creșteri culturale și de calitate ale sistemelor urbane.

Limitele și barierele separatoare constituite de împrejurimile existente ale parcurilor ce impun ocolirea parcurilor pe mari distanțe, ca discontinuități sau rupturi în țesuturile urbane, ar putea fi radiate (înlocuite cu camere video), permeabilizate, rezultând conectări organice și creșteri de conectivități ale spațiilor verzi cu țesuturile urbane perimetrare. Relaționarea cu țesuturile perimetrare implică valorificarea culturală prin integrarea în parcursuri fără bariere și evenimente a ansamblurilor valoroase existente și propuse din vecinătăți.

Există trei procese centrale ale interacțiunii (...) : comunicarea, conflictul și coeziunea. Comunicarea între palierele grupurilor poate avea roluri amelioratoare. (Goodman, 1992: 94).

Educația vizuală, lizibilitatea, orientarea, identificarea mediului, semnificațiile elementelor înconjurătoare creează legături și afinități spațiale. (Schultz, 1980: 20-21)

În unul și același peisaj pot coexista spații matrice cu totul diferite.

(Blaga, 1969: 126)

Spațiul urban este un meta-spațiu al relațiilor dintre celelalte tipuri de spații . Nu poate fi ignorată interacțiunea cu spațiul larg al peisajului. În esență, spațiul urban este un sistem complex format din mai multe spații arhitecturale fiecare dintre acestea având un set de relații bine definit care condiționează existența individului în mediul construit. Atât spațiul urban, cât și cel

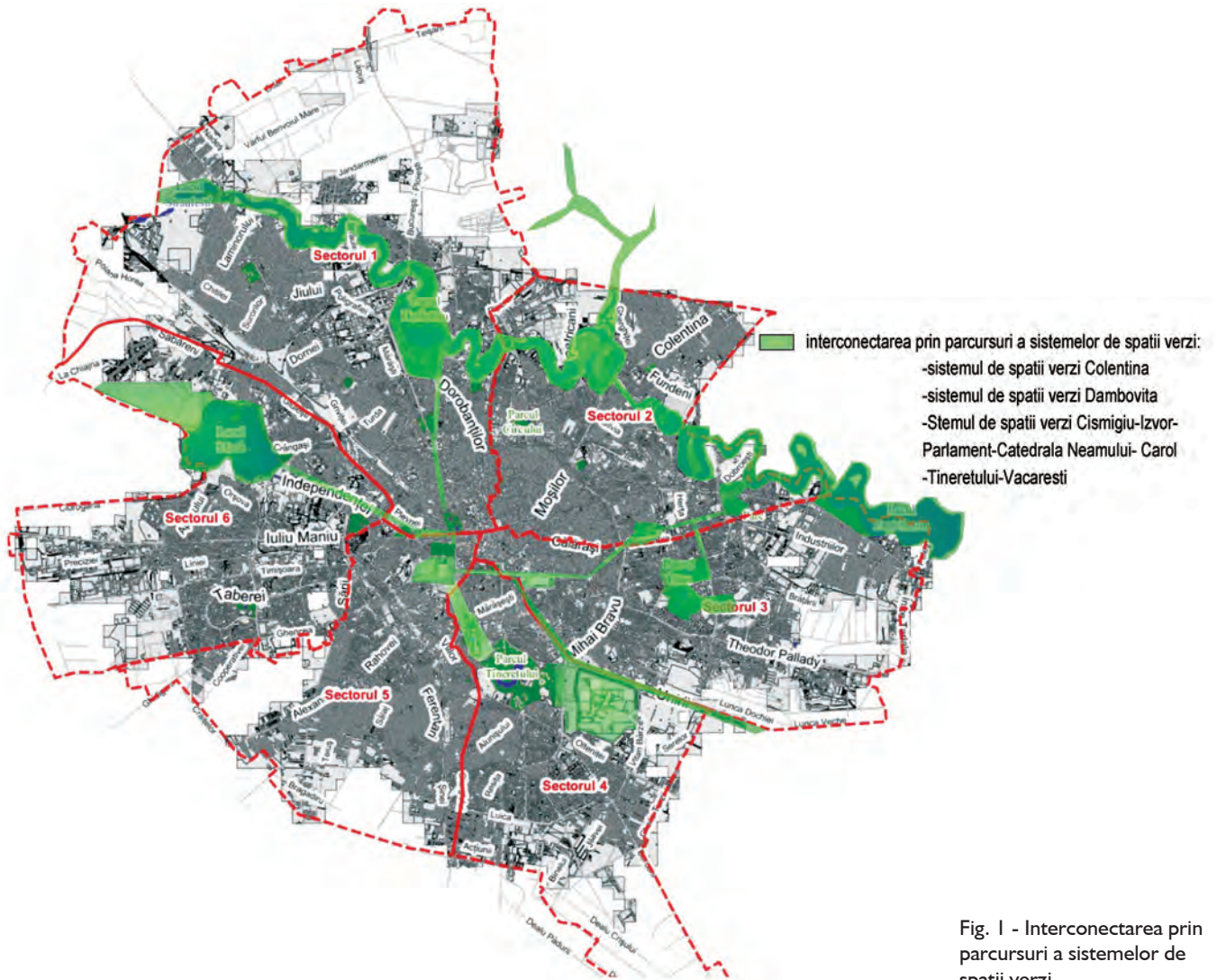


Fig. 1 - Interconectarea prin parcuri a sistemelor de spatii verzi

OBIECTIVE	MĂSURI PROPUSE
-strazile conective	lărgirea pietonalelor strazilor existente prin organizarea de sensuri unice plantatii de aliniament plantatii peisagere mobiliul urban si luminat specific spatiilor verzi panouri interactive informative cu caracter cultural prezentarea memoriei locurilor conectarea continua a spatiilor verzi prin rampe, tuneluri sau punți
-zone demolate	amenajarea de parcuri conectate sistemelor de spatii verzi si cu tesutul urban prezentarea memoriei locurilor
-parcuri existente	panouri interactive informative cu caracter cultural si de prezentare a istoriei si stratificariilor desfiintarea imprejurimilor existente integrarea tesuturilor urbane ansamblurilor si cladirilor perimetrare in sisteme culturale deschise

Tabel I - Măsurile propuse



Parcursuri proiectate în jurul Bucureștilor, proiect 1914-1916, după C. Sfințescu, „Urbanistica generală”, Urbanismul, 1933, p. 199, fig. 227



Descrierile actuale ale obiectivelor din Parcul Carol; informațiile comunicate se rezumă la zone de interes fără a se face referiri la stratificările istorice și la valorile existente.

arhitectural sunt spații ale unei realități construite, bazate pe ideologii și doctrine, pe idei vizionare. Sunt spații ale puterii, având la baza tocmai segregarea, diferențierea, controlul, dominarea.

(Calcuting, 2013: 190)

Indivizii aduc în grup o percepție a relațiilor dintre obiecte. Aceste relații sunt puse în joc ca piese de teatru inconștiente.

(Robert D. / Hinselwood 2013: 33)

Dialogul între istorie și modernitate are ca principale vehicule mijloacele mnemotehnice, care ignorate de o generație sau fracturate de întreruperile de continuități ale sistemelor politice conduc spre clivaje mentale, discontinuități, neînțelegeri și pierderi de sensuri.

Dilema preferinței „nostalgiei pentru viitor” în raport cu „cea pentru trecut” și raportarea acestora la structura mentală a subiecților, conduce către atitudinea ambivalentă de a căuta crearea orașului ideal care „să se comporte în același timp ca teatru al profetiei, cât și ca teatru al memoriei.

(Rowe C., Koetter, 1983: 49).

Conceptului inițial de parc regal în care predomină natura generoasă, fiind utilizate compoziții cu copaci de talie înaltă și artă în aer liber i s-au suprascris inserții și relocări în perioada socialistă.

Suportul construit - spații interioare și exterioare agore piețe - al proceselor de coagulare ale sferei publice, este o componentă în evoluție continuă ca reflectare a schimbărilor din sfera publică.

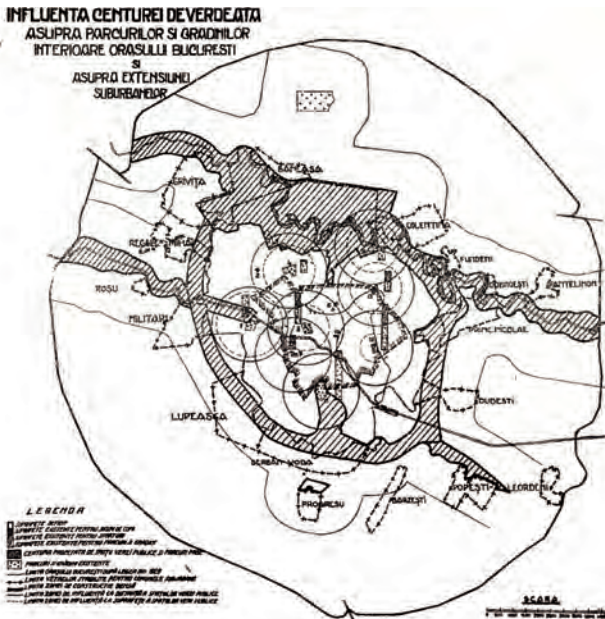
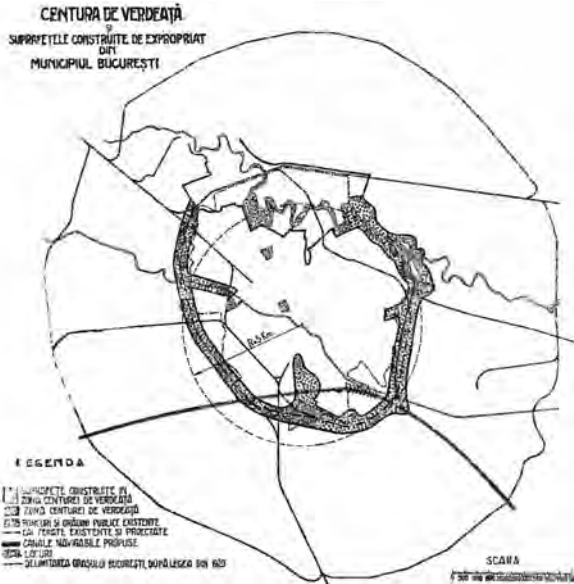
(Habermas, 2005: 28)

Trăsăturile specifice fiecărei secvențe parcurse, datele istorice, memoria monumentelor inițiale relocate sau distruse nu sunt descrise, istoria și antropologia locurilor sunt puțin lizibile în parcurgerea Parcului Carol.

Multiplicitatea se afla în opoziție cu unitatea ce exclude diferența, lucrul însuși fiind „subzistența multelor diferite proprietăți independente”.

(Hegel, G.W.F., 2000: 77)

Perceperea distanțelor și opozițiilor dintre ideologiile și mentalitățile de la data inițierii amenajării Parcului Carol



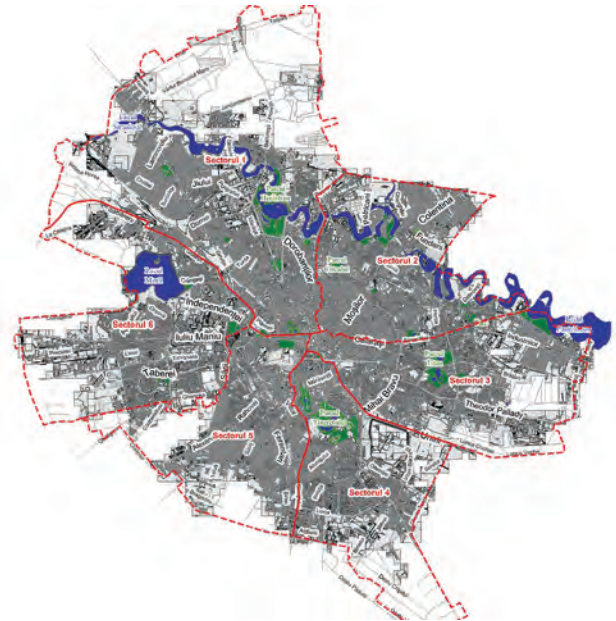
Zonificarea în Municipiul București, cu marcarea centurii verzi, după C. Sfințescu, Urbanismul, 1930-1931

În anul 1900, la celebrarea a 40 de ani de domnie ai regelui Carol până la plasarea în anul 1963 în parcul redenumit al „Libertății” a Monumentului Eroilor pe platoul cel mai înalt al parcului implică descrieri necesare ale straturilor peisajului cultural determinând reprezentările unor locuri.

În cultură, fiecare entitate poate deveni un fenomen semiotic. Legile semnificației sunt legi ale culturii. Din acest motiv, cultura permite un continuu proces de schimburi comunicaționale, în măsura în care subzistă ca un sistem de sisteme de semnificare. Cultura poate fi studiată integral din perspectivă semiotică.

(Eco, 2008: 52).

Descrierea în parcursuri a memoriei conceptului inițial, contextelor care au condus la producerea alterărilor poate contribui la receptarea istoriilor ascunse conținute de peisajul cultural.



Strategiile 2018, sursa: www.pmb.ro

Peisajul natural devine peisaj cultural prin încărcarea cu interacțiuni și semnificații ale vieții umane.

(Schultz, 1980: 40)

Termenul de cultură conține și sensurile de creștere, generare, dezvoltare ale organismelor vii sau ale spiritualităților.

împrejurimi existente perimetrare Parcului Carol și Arenelor Romane



Referințe bibliografice

- Blaga, Lucian. (1969). *Trilogia culturii*. București. Ed. pentru Literatura Universală
- Calcatinge, A. (2013). *Conceptul de Peisaj Cultural Contribuții la fundamentarea teoretică*, București, Ed. Ion Mincu
- Eco, U. (2008). *O teorie a semioticii*. București, Ed. Trei
- Goodman, N. (1992) *Introducere în sociologie*. București, Ed. Lider
- Habermas, J. (2005). *Sfera publică și transformarea ei structurală*. București, Ed. Comunicare
- Hinselwood, D. Robert. (2013). *Ce se petrece în grupuri, comunități nevrotice, comunități sănătoase*. București, Ed. Trei
- Hegel G.W.F. (2000). *Fenomenologia spiritului*. București, Ed. Iri
- Schulz, C. N.. (1980). *Genius Loci: Towards a Phenomenology of Architecture*. New York. Editura Rizzoli.
- Sfințescu, Cincinat. (1933). *Urbanistica generală, "Urbanismul"*. București
- Sfințescu, Cincinat. (1930). *Delimitări în Regiunea Municipiului București (zone de construcții și zone de verdeață)*. București, Buletinul Societății Politehnice Anul XLIV, F. Gobl Fii S.A.
- Sfințescu, Cincinat. (1931). *Zonificarea urbanistică a Municipiului București*. București. Buletinul Societății Politehnice Anul XLV, F. Gobl Fii S.A.
- Rowe, Colin. Koetter. Fred. (1983). *Orașul colaj*. București, Ed. Ion Mincu

Monumentul Eroilor, 1963, Parcul Libertății; dreapta, Parcul Carol



Fig. 2

